

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5623

гр. София, 14.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 14.07.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **1532** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.148 и сл.ДОПК, във връзка с чл.156 и сл.ДОПК,вр с чл.157 ДОПК.

Образувано е по Молба на [фирма] [населено място] за спиране изпълнението на РА № Р-22220221001052-091-001/18.10.2021 година.

Към молбата са представени доказателства за недвижими имоти, собственост на жалбоподателя и е направено предложение за обезпечение чрез налагане на възбрана върху недвижими имоти, собственост на жалбоподателя. Иска се да бъде спряно изпълнението на ревизионния акт.

Ответникът по жалбата е изразил становище на 11.07.2022 година в посока основателност на искането за спиране и е представил писмени доказателства към него- Постановление за налагане на обезпечителни мерки и извършен опис на недвижими имоти от страна на публичен изпълнител.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди направеното искане за спиране, п рие за установено следното:

С Ревизионен акт №Р-22220221001052-091-001/18.10.2021 година са установени задължения на жалбоподателя [фирма] [населено място] в размер на 89 483,91 лева-главница в размер на 71 426,02 лева и лихва 18057,88 лева по ЗДДС.

С Решение № 42/07.01.2022 година на За Директор на Дирекция ОДОП е изменен РА, като потвърдените задължения по ревизионния акт са в общ размер на 56 747,85 лева, от тях 43 677 лева главница и лихва в размер на 13 070,85 лева, като към датата на подаване на искането за спиране задълженията по Ревизионния акт са в размер на 58 313,06 лева, в това число главница в размер на 43 677 лева и лихва в размер на 14 636,06 лева.

За събиране на установеното публично вземане е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2022 година.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 21.02.2022 година на Публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място] е наложена възбрана върху недвижим имот собственост на жалбоподателя- гараж/ подробно описан в Постановлението с нулева балансова стойност и ателие с балансова стойност- 61 127,09 лева.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявеното искане за процесуално допустимо, тъй като в ДОПК няма срок, в който искането до съда следва да бъде направено, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от подаване. Разгледано по същество, същото се явява основателно.

В разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК е посочено, че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. В алинея втора от същия текст е посочено, че изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като искането може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда, В алинея трета са визирани доказателствата, които следва да бъдат приложени към искането- за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5/ разпоредбите, касаещи произнасяне по искане за спиране при депозирано искане за спиране изпълнението на ревизионния акт в хода на задължителното административно обжалване на ревизионния акт.

Разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК се явява изключение от общото правило, че подадената жалба срещу издаден административен акт/ спира неговото изпълнение. Нормата цели защита на фиска, както и осуетяване възможността ревизирият данъчен субект да се разпорежи с имуществото си преди да се пристъпи към изпълнение на установеното с РА задължение. От своя страна, издаденият ревизионен акт е годно изпълнително основание – аргумент от разпоредбата на чл.209,ал.1 и 2 от ДОПК и същият подлежи на принудително изпълнение, независимо от това дали е обжалван или не/Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането, като принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван/. Наред със защита на фиска, с цел защита интересите и на ревизираното лице, законодателят в разпоредбата на чл.153 от ДОПК, е предвидил условията и предпоставките, при наличието, на които може да се спре изпълнението на ревизионния акт/ към които изрично препраща нормата на чл.157,ла.3 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл.157,ал.2 от ДОПК, изпълнението на ревизионния акт може да се спре по искане на жалбоподателя, искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда, то се подава до съда, пред когото делото е висящо, като към него се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Компетентен съд е съдът, пред когото делото е образувано по жалба срещу РА, / а това е в случая е АССГ/ който спира изпълнението на ревизионния акт, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна. Разпоредбата на чл.153,ал.5 от ДОПК пък е предоставена възможност в останалите случаи, решаващият орган/ или съдът да извърши преценка съобразно представеното, съответно предложеното

обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

От така очертаните правни разпоредби е видно, че предпоставките за спиране изпълнението на ревизионен акт в хода на съдебното обжалване са - издаден ревизионен акт, с който са установени задължения на субекта, същият да е обжалван по съдебен ред, искането да се отнася само до частта от ревизионния акт, който е обжалван по съдебен ред, към същото да са приложени доказателства за наложено обезпечение или предложение за обезпечение в същия размер, съдебна фаза по обжалването на ревизионния акт и компетентен да се произнесе по искането е съдът- административен , пред когото делото е висящо.

В случая, от събраните доказателства е видно, че срещу жалбоподателя е издаден РА от 18.10.2021 година ,с който са установени задълженията на ревизирания данъчен субект в размер на 56 747,85 лева. Размерът на задължението, което е обжалвано с РА е в размер на 58 313,06 лева в това число главница в размер на 43 677 лева и лихва в размер на 14 636,06 лева и подлежащото на обезпечаване публично задължение е в размер на 58 313,06 лева главница и лихви, изчислени към датата на подаване на искането. Наложените обезпечителни мерки с Постановление от 21.02.2022 година са в размер на 61 127,09 лева, който надхвърля размера на задължението – главница и лихва към датата на подаване на искането-10.02.2022 година.

Вярно е, че в случаите когато представеното обезпечение не е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, решаващият орган извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението,като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество- аргумент от разпоредбата на чл.153,ал.4 от ДОПК- какъвто процесният случай. Но предоставената оперативна самостоятелност на решаващия орган не е безусловна- неговата преценка следва да бъде съобразена с визираното в правната норма. Няма спор, че съгласно разпоредбата на чл.195,ал.7 от ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5, но това съответствие касае наложените обезпечения и цели да защити не само интересите на държавата и приходната администрация, но и да защити и самия субект- длъжник, като предотвратява необосновано налагане на обезпечителни мерки извън обезпечителната нужда.

В хипотезата, пред която сме изправени са налице наложени обезпечителни мерки от страна на публичен изпълнител- Възбрана върху два недвижими имота, собственост на длъжника в размер на 61 127,09 лева, които са с цел обезпечаване събирането на установеното с ревизионния акт задължение и то в размер на 58313,06 лева, което обезпечение надхвърля подлежащото на обезпечаване публично задължение, установено с издадения ревизионен акт към датата на подаване на искането-10.02.2022 главница и лихви и дори е в по- голяма размер. С оглед на това, настоящата съдебна инстанция намира, че обезпечението съответства на обезпечителната нужда и нещо повече дори-надхвърля същата, наложено е с Постановление на Публичен изпълнител и безспорно наложеното обезпечение води до спиране изпълнението на ревизионния акт, тъй като гарантира в пълна степен удовлетворяване на фиска/ като публичният изпълнител е извършил проверка и е

установил, че недвижимите имоти са годни за обезпечение . Тъй като обаче, публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки и спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител, то настоящата съдебна инстанция намира, че следва само да спре изпълнението на ревизионния акт, а не да се задължава публичен изпълнител да налага обезпечителни мерки, защото те са наложени.

Воден от горното и на основание чл.157,ал.7 ДОПК, Административен съд София град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22220221001052-091-001/18.10.2021 ГОДИНА, ИЗМЕНЕН И ПОТВЪРДЕН С РЕШЕНИЕ № 42/07.01.2022 ГОДИНА НА ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП – ГР. С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РЪ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.157,АЛ.7 ДОПК.

СЪДИЯ: